

ТРИ ВАЖНІ ЗАКОНИ ПЕРЕЙШЛИ У ВАШИНГТОНІ

ВАШИНГТОН. — Останній „конечний” законопроект адміністрації в теперішній сесії конгресу, тобто так званий „вугляний” законопроект, прийняла палата послів 194 голосами проти 168. Він має на цілі упорядкувати ціну м'яккого вугля через допущення до участі в раді, яка установеляє ціну, виборних представників з округу.

Майже без ніякої дебати перейшов також в обох палатах конгресу банківський закон. Він має на меті зреорганізувати Федеральну Радку Резерви та перевести важні зміни в теперішнім банківські закони. Відпелек Федеральна Рада Резерви буде називатися Радою Управителів Федеральної Резервної Системи. Її члени будуть іменовані урядом. Ця Рада буде давати кредити банкам, що будуть членами Резервної Системи.

Третій закон, що перейшов у конгресі, створює пенсійний фонд для залізничних робітників. Він каже, як призрачати 50 мільйонів доларів, потрібних на цей фонд.

ПРЕЗИДЕНТ БУДЕ ГОВОРИТИ НА РАДІО В СУБОТУ.

ВАШИНГТОН. — Наче на закінчення сесії теперішнього конгресу президент Рузвельт вилгодить пів-годинну промову на радіо в суботу для цілого населення Америки. Згідно із східним постійним часом („Істерн Стандарт Тайм”) президент буде гворити від години 9.30 до години 10-тої вечір. Промова буде звернена до молодих демократичних клубів. В ній порушать президент біжучі політичні питання.

Є РОБОТИ, ТА НЕ ВІДПОВІДНІ.

НЮ ЙОРК. — Генерал Джансон, директор Адміністрації Поступу в Роботах у Нью Йорку перестудівав плани будівельних проектів, що мали на цілі дати безробітним заняття, і прийшов до висновку, що не кожний безробітний може дістати праці при них роботу, бо не всі мають роботи. Іх наперд треба вчирити спосіб праці, а шобий одісядати працоту. От через те не можна скоро зарадити безробіттю. Зате фахові робітники майже всі дістали працоту.

ВАЖКО ПРИЗНАТИ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ ФІЛИПІНАМ.

ВАШИНГТОН. — У березні 1934 року підписав президент Рузвельт закон, щоб надати Філіппінам незалежність упродовж 10 літ. Однак показується, що в тому часі можливо буде лиш установити перехідний уряд у „Філіппінській Республіці”. Але, шобий виправити все потрібне до розбудови самостійної держави, на це треба буде довго часу. Стільки є підготовної праці, що дехто вважає незалежність Філіппин за неможливу.

НЕВДАЧА КОНДОНА ЯК КРИМІНОЛОГА.

БОСТОН. — Тут має реферат д-р Джан Ф. Кондон, що під призвищем „Джаффі” переводив переговори в справі Ліндбергового сінка, а потім був одним з найголівніших свідків у процесі проти Ганптана. Кондон не говорив нічого про сам процес, а вилгодив відчит про „наукові підстави при кримінальних відкриттях”. Відчит відбувся в однім театрі. Публики пришло багато, але вона не захоплювалася науковими виводами славного свідка. При кінці почала показувати своє негодування, а потім так виставила його.

РОЗСАДИВ СЕБЕ ДИНАМІТОМ.

ФОРТ МАЕРС (Флорида). — О. Дж. Гол, доглядач дому електричної компанії, вложив собі в уста палочку динаміту і злучив його з електричним проводом. Динаміт експлодував і розірвав його голову на шматки.

ВПРОВАДЖУЮТЬ УРЯДОВО ВИНАХІД ДЛЯ ВИДКРИТТЯ НЕПРАВДИ.

БОФАЛО. — Іван Новак домогається від компенаційного стейтвого бюра, відшкодування за цілковиту неспосібність до праці внаслідок каліцтва. Бюро твердить, що він лише частинно неспосібний. Немає як доказати, де правда. Бюровий комісар запропонував адвокату Новака вжити винаходу для відкриття неправди, яке саме маєється справа з його неспосібністю. Адвокат згодився. Винахід звійсний під назвою „кардіо-нюмомграф”. Досі ще ніхто урядово на нього не покликався. Новак згодився на рішення на підставі доказу винаходу.

ЩЕ ОДИН МОРСЬКИЙ ВУЖ.

ВЕЛЕСЛІ (Масачусетс). — В озері Вобен, недалеко Велеслі Каледж, побачили вже вдруже страшного вужа, подібного до легендарного морського вужа. Теперішній омаз має голову коня, довгу лаву стію, шии яких вісім стій, а ціле тіло довге яких п'ятдесят стій. Цього вужа бачили п'ять людей минулого року, між ними й один професор каледжу, але мовчали, шоб не виставити себе на посмівцтво. Дехто з тих людей бачив вужа й тепер.

НОВА СИСТЕМА ВІЗНИЦЬ ДЛЯ НЕЛІТНИХ ВІЗНІВ.

Незادовго в Канаді налігати в'язні будуть вилучені з в'язниць, де вони відбувають керу з дорослими в'язнями, бо на основі рішення домінального уряду будуть установлені окремі заведення для малолітніх злочинців. У тих заведеннях будуть звертати увагу на виховання, а не на покарання. Того року система в'язниць існує у Великій Британії. Там є окреме товариство т. зв. Борста-а, яке опікується малолітніми в'язнями після їх увільнення з в'язниці і старається для них про роботу.

МОСКАЛІ ХОТЯТЬ МАТИ ДЕРЖАВУ В АФРИЦІ.

Передавши з царських рук у большевицькі велику Росію, Москалі тепер хотять задовольнити маленького держакоча в Африці. Денеса з Варшави повідомляє, що туди прихав висланець московських політичних емігрантів, Трофімов, котрий хоче організувати легіон московських добровольців, що має би воювати по стороні Італії проти Етіопії в Африці. За це малаб Італія створити маленьку російську держакочу у східній Африці, котру заселиб Москалі, а котра осталася під опікою Італії.

ВІДВАЖНА ДІВЧИНА.

Кейті Ковед, 14-літня дівчина, і Лілі Балантайн з Норт Балтелфорд, Саск., пустилися човном по бурливим озері Джекфіш. Запалили яких три милі, коли на нещастя весло вирвалося з рук і вода зачала скоро його нести. Кейті, добра плавачка, скочила убрана у воду, шоб його викопити. Її товаришка бачила, як вона шораз дальше відлізала за веслом, настрашлася і собі скочила в убранию у воду. Кейті Ковед, побачивши, що сталося, скинула своє шмаття, бо знала, що їй треба буде довго листи. Вернулася до товаришки і разом з нею пустилася листи до берега. Два рази Лілі просила, щоб Кейті лишила її і сама ратувалася, але та казала: „Ми долпиемо. Я знаю, що долпиемо.”

На березі стояла сестра Лілі і бачила дві голови у воді. Вона зрозуміла, що щось неадорє, і поплала ім назустріч. Мило від берега стрінула їх і могла притягнути сестру до берега. Оби дівчини виийшли швидко і здорово зі свого трізного досвідку.

НЕПІДХЛІБНА СТАТИСТИКА.

Як повідомляє „Глас сондінгтона”, Львів завжди перше місце щодо злочинності в Польщі. Статистичні обчислення ствержують, що у львівському воєвідстві побіч краківського докочано в 1934 р. найбільше вбивств, убивств і спровенієнь. У діялях крадіжів лє львівське воєвідство разом з поморським попереду інших воєвідств. Протягом 1934 р. було у львівському воєвідстві майже стільки крадіжів із вломом, що у всіх інших центральних воєвідствах. В рубриці кишневських крадіжів фігурує львівське воєвідство на одиому з передових місць, сусідуючи з Варшавою, Лодзю і Познанню. Вагазіл число, дущоубств діяліло в Польщі торік до 1,900, що в порівнянні з попереднім роком, означає зріст на 21 пр. Крадіжів було торік 471,716 супроти 466,689 попереднього року.

ЖІНКА НА ДОПОМОЗІ — БАНКИРОМ.

Вінніпегська поліція арештувала Негу Войце за незаконне одержування допомоги в тисясім часі, коли вона зчирала людям гроші на дійсний банкір. Поліція знайшла у її гарно умебляваних домі повідкі, що вказували на роззначені гроші, та банку книжку, що виказувала вкладки на поправжу суму. В домі знайдено \$41 готівки. Посвідки від торговців вказували, що жінка закупувала в час одержування допомоги одж; хотіла ричи, два вати й два моторици. Її видано під суд.

В домі арештованої жінки поліція застала трох інспекторів з допомогового департаменту, котрі в неї забавлялися. Іх зараз же звійшено в урядованні.

У місті зчинився рух і крик між урядовими крутками, що „виполоти” всіх галапаса із листи державної допомоги.

П'ЯТЕРЯТКА ПРИТЯГАЮТЬ ТУРИСТІВ.

З початком кожного літа через Торонто переїждять десяткі авт з американських туристів і всіх сторін Америки, котрі потім розвідаються по всіх закутках північного Онтаріо в погоні за холодом, риболо и спокоєм біля сніжних озер. Багато їде далі у Квебек. Однак цього літа тисячі туристів звертають свої авта на шлях, що веде до Норт Бей, недалеко якого знаходиться сільце Календер, котре, хоч мале, є відоме цілому світові тільки тому, що там знаходиться шпиталь Дейфо, у який плакються істеретики Дюно, що стали дієвним магнетом для туристів і великим джерелом доходу для околичних містечок.

Інформаційне бюро туристів твердить, що околиці Норт Бей відвідують цього літа стільки людей в однім місці, що браво цілий мисць на те число минулого року. Др Дейфо, котрий привів істеретику на світ, зваявля, що пересікло дві одісі обі на день відвідують шпиталь. Туристи причинюють собі два діи дороги й багато коштів, щоб лише глигнути крізь скляні вікна на мапюних п'ять панночок, котрі багатіють з кожною валютою цілого тіла та котрі стають славними через те, що приийшли на світ не по одній, але масово, гуртом.

В неділю, 21. липня, 4,000 туристів відїадали шпиталь.

ВУЖ ВИРАТУВАВ ЖІНКУ ВІД БАНДИТА.

Коло індійського міста Мадрас напали бандити на людей, які вертали з весілля. Один з бандитів затягнув жінку в корчі, так забрав її згорою одичності і хотів її знасилувати. В тому часі виповз з кущів вуж, який укусив бандита, так, що він по кількох годинах помер. Жінка, яка зімліла, вуж не зробив ніякої кривди.

ЗВІДИД 1000 МИЛЬ І НЕ МАЄ ЗЛУЩИНЦІВ.

І. В. Шаров у Вейборн, Саск., прийшов до висновку, що чим більше безробітних, тим тяжче знати робитишню на фармі. Він зівдів 1,000 миль, шукаючи всюдки злущинці, одиане не міг знайти дівчини, яка булаб хотіла працювати на фармі.

ЧУЖИНЦІ З ТОРОНТА ЗНЕ- ВАЖАЮТЬ НЕДІЛІ.

Мешканці ЛемТон Парку, недалеко Торонто, де що налігати народности наймають місце на влаштування своїх пікніків, є доведені до крайнього обурення на „форенерів”, котрі зневажають святість неділі своїми гамірними пікніками з танцями, грою в карти й крикливими забавами. На засіданню повітової ради такі крикливо пікніки мають бути заказані окремим рішенням.

„УКРАЇНСЬКИЙ” ЧИ „МАЛО- РУСЬКИЙ”?

Ужгородське „Українське Слово” пише: Звогос часу тов. „Просвіта” зголосило урядові зміну свого статуту в тім змісли, що мовою урядування товариства є мова українська. Міністерство на що зміну не згодилося. Товариство подао скаргу до найвищого адміністративного суду в Празі. Терпер розписалися часоси, що найвищій адміністративній суду скаргу „Просвіти” відкинув, то є постановив, що міністерство не нарушило закону, а свое рішення мотивував тим, що в законх ч.з. республіки і генеральним статуті назва „український” не приходить. Цього рішення тов. „Просвіта” до нині не одержала і тому про що справу напишемо більше аж по одержанню рішення з його мотивами. Зазначимо лише, що рішення найвищого суду, мають силу виключно декларативну, а не конституційну, то є, що рішення найвищого адміністративного суду ніколи нічого не може заборонувати.

ПОКАРАНО 14 МАРШОВИКІВ НА ОТАВУ.

Торонтоська поліція придержала 14 членів торонтоського легіону Походу на Отаву, яких поставлено перед суд за волюнтієтність і незаконне збирання фондів на ціл походу. Усіх покарано по \$50, або десять днів арешту.

КОМУНІЗМ У БІБЛІЙНИМ ТОВАРИСТВІ.

Влада у вільним місті Данцигу закрила організацію Міжнародного Товариства Дослідників Біблії, як сувородієство виявило, що за згодуванням начавним біблій скривався комуністична діяльність.

ПЕРЕХВАВ БІШКЛЕМ 14.000 МИЛЬ І ВИЗДОРОВІВ.

Гаролд Л. Пітерсон з Ріджайні, Саск., попередньо вчтель з школи Аснубо, за порядкою лікаря вийхав зі Саскачевану в липні 1934 р., а в липні і р. вернувся до Ріджайні. Перехрав 14,000 миль по Канаді і Злучених Держаквах і відікансав свое здоров'я. З бічки майло що лишилося.

ВІЗЯНІ НА ВІДПУШТЦІ.

До молочарської спілки в Стердін, по Соколіє, вломлися в ночі п'ять бандитів і вкрали з каси 5,000 аз. За злодіями пустилася в погону поліція. Постерувовавши Сінчук дігнан їх у селі Рудніках. Підчас стрілянини, авпа полайші, тажко раненний у череві і руку. Перезеваний до шпиталю, він помер. Одочасно зівнув від кулі оди бандіт, Гургу, а другого, Федорчука, ранено. За інших бандитів глудяє поліція. Показалося, що всі вони сиділи у в'язниці, що виийшли тільки на відпустку.

ІТАЛІЯ ВІДМОВЛЯЄТЬСЯ ГОВОРИТИ ПРО МИР

ПАРИЖ. — У дипломатичних кругах гворять отверто, що нема найменшої надії на мир. Італія підє ввійною на Етіопію і нема такої сили, яка звернула б з цієї дороги. Супроти цього всіки мирові пертракції є марним змаганням. Італія цілковито ними не цікавиться.

ДУМАЮТЬ ПРО САНКЦІЇ.

ЛОНДОН. — Кажуть, що від 1914 року не було такого напруження в урядових колах, як його можна завважити тепер, на передодні вибуху війни в Африці. На міністерській раді будуть чини діями застановлятися над дальшими кроками, які прийдеється Англії вирішити на випадок, як Ліга Націй узнає Італію ввійною нападом на Етіопію, себто тою, що розпочала воєнні кроки, не звачаючи на мирові пропозиції. Покищо Англія заборонити видає зброї і муніції як до Італії так і до Етіопії. У випадку, як Італія вістане узнана ввійною, бойкот буде відноситися тільки до неї.

ВТЯГАЮТЬ ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ ДО БОЙКОТУ.

ПАРИЖ. — Велика Британія здає собі добре справу з того, що економічний і фінансовий бойкот Італії матиме тільки тоді успіх, коли вдається втягнути до нього ще й Злучені Держави. Тому саме роблять уже тепер ріжні дипломатичні заходи, щоб наклонити Злучені Держави до цього кроку, якщо Ліга Націй заявить, що Італія завинила.

ІТАЛІЯ ДАЛІ МОБИЛІЗУЄ НОВІ СИЛИ.

РИМ. — В часі, коли в Паризі й по інших центрах ріжні політики лямють собі голови, як не допустити до війни в Етіопії, Мосулілі на те все не звертає ніякої уваги, а переводить дальшу мобілізацію і висилає до Африки корабель за кораблем з військом і муніцією.

НІМЕЧЧИНА ЗАНЯЛА ВИЖИДАЮЧЕ СТАНО- ВІЩЕ.

ПАРИЖ. — Французькі газети пишуть, що Німецьчина тепер причаїлася, не забраве ніякого слова в італійсько-етіопійським конфлікті, збортється і же, як розвинуться події. Вони ствержують далі, що на тім усім замішанні Німці найбільше користають.

ЕТОПІЦІ — ФАНАТИКИ.

АДІС АБАБА (Етіопія). — Заграничні кореспонденти подають, що є незаперечний факт, що тисячі Етіопіців готові згинуть кожній хвилі в обороні своєї вітчизни. Назагал усі вони, почавши від високіх офіцерів, а скінчивши на простих жовнірах, є певні, що поб'ядять. Кореспонденти твердять, що саме та самопевність Етіопіців є їхнім найбільшим ворогом, бо не дає ім змоги розуміти модерну війну.

Є таке переконання, що Етіопіци можуть відразу програти, якщо кинуться в перші атаки масово. То ді їх гармати та скоростріли маскрують. А шобог Етіопіци не хочуть розуміти. Змас вярять, що їхні гори, як магнети, постагють ворожі літаки з шмар на земле, а тоді вже вони собі з ними дадуть раду. Вони теж не вярять у силу трійливых газів і кажут, що це нюдин нарід не підвів другий трійлиивий газми. Вони знають, що цілком певно прийдесть ім умирати за вітчизну, але кажут, що знаєть, що вмиратимуть люди, коли житиме вітчизна.

І МОНАКО ВІДЧУВАЄ СКРУТУ.

МОНТЕ КАРЛЬО. — Світова господарська криза відбилася на малім королівстві Монако, яке же жє з доходів, що іх дає касно гри в Монте КарльО. Та тепер приїждає чимраз менше гравців і доходи впадо. Тому король змушений розпустити цілу свою „армію”, що складається з 76 офіцерів, які завжди виступали в сорочатках одягах і були більше для паради ніж для дійсної потреби. Іх утримання коштувало рично \$80,000. Кажуть, що звільнені офіцери вже згодилися до воєнної служби в Африці.

ЗАВОРУШЕННЯ В ХОРВАТІ.

БІЛГОРОД (Югославія). — В Югославії нема спокою. В Далматії, а головню в Хорватії, прихидит до частих заворушень. Є жертви в людях навіть у малых сутячках населення з поліцією.

ПРОТИ СОВЕТІВ.

ГЕЛЬСІНГФОРС (Фінляндія). — Архепіскоп Еркк Каїла виступив а атаками проти большевищому і соціалізму, що зарогують християнству. Він каже, що не є велика ганьба, що допущено Советам до Ліги Націй та що не знайшлися навіть одна християнська держава, шоби запротестувати проти цього, шоб такій Літвінов, советський комісар, міг бути президентом Ради Ліги Націй.

ПІДДЕРЖУЮТЬ РЕПУБЛІКУ.

АТЕНІ (Греція). — Міністер війни одержав поважні суми, надіслані грецькою іміграцією в Злучених Держаквах на піддержання республіки проти монархістичних звійчан.

МОСКВА І ПІ СТОРІЧЧЯ КИЇВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ.

ПОВЕРЕННЯ МАЙНА ГАБСУРГАМ.

Офіор повідомляє з Парижа, що в колах російської еміграції виникла думка відсвяткувати сторіччя заснування цього університету св. Володимира, яке припадає на день цього року. Організація святкування виступили доповідати святування як оцінювача російської культури на Україні та головного зорядаря російського уряду для боротьби з українськими й польськими впливами. Цей виступ Москаль та Малоросів показує, що не вважачи на 18 років емігрантського життя, вони стоять на засадах, що мали їх дієді під час заснування університету в Києві.

РОЗКОПИ У ВИШГОРОДІ НАД ДНІПРОМ.

Офіор одержав відомості з Києва, що з ініціативи Модоєвського Історичного Музею в с. Вишгороді над Дніпром, колишній резиденції князя Ольги та князя Володаря, мають бути зроблені розкопки на місці, де були королівські славян перших українських князів. Книшкінним учням дуже добре було відомо, що розкопки у Вишгороді містять дані надзвичайно цінні матеріали для історії України, але від підприєяття їх не стримувався, з огляду на те, що Москва старалася всі цінні знахідки вивезти до себе, щоб таким чином тісніше зв'язати свою історію з українською. Тому є дуже цікавим, що й тепер, у так званій Українській Республіці, ініціатива розкопок виходить від московського музею, який, очевидно, забере собі певну частину цінного над Дніпром, яке в його дні добре відомо з Києва. Князь заборою здійснив такі розкопки, або чомусь і проводив час на румованих старих замків та валів. Два кілометри від Вишгорода стоїть Межирізький монастир, заснований Шевченком, і там же знаходилася знаменита фабрика межирізької порцеляни.

СПРАВА ВАСИЛЯ ВИШІВАНУГО.

Французька комуністична й соціалістична преса продовжує, як повідомляє Офіор з Парижа, гостру кампанію проти Василя Вишиваного в зв'язку з відомою справою. Цікаво відмітити, що кампанія ця носить настільки явний підкреслений політичний характер, що редакція французької преси, яка завжди була ласою до всяких спонзій, не друкує про цю справу ні слова. Це становить велику пресу найбільш доту комуністів, які, не маючи перед собою ніякого супротивника, мусять щодня порівнювати те саме. Згідно з відомостями з певного джерела про цю справу організував один бушуй український дипломат на поручення однієї королю до Габсбургів держави і широким підтримують Москаль.

РОЗБИЙНИК МИКОЛА ШУГАЙ

Роман із Зарпартської України, Івана Ольбратя, у двох частях. Це історія народної мистецтва Зарпартської області оповідає про життя багатих і розвалив білих, який міколи не бавив нікого, ні в сабораборні або зі справедливій листи.
Два томи \$1.00.
Замовлення разом з належністю слати до: **"S V O B O D A",** (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.
Замовлення на С. O. D. не будеться вислати.

УВАГА! ПРЕДСТАВНИКИ НАЦІОНАЛЬНИХ ТОВАРИСТВ ТА ОРГАНІЗАЦІЙ НА ДЕРЖАВНИЦЬКІЙ МАНИФЕСТАЦІЇ

ПОДАЄМО ДО ВІДОМА, ЩО ЗБОРИ ПРЕЗИДІЙ МАНИФЕСТ. КОМІТЕТУ

ТА ВСІХ ПРЕДСТАВНИКІВ ТОВАРИСТВ ВІДБУДУТЬСЯ В П'ЯТНИЦЮ, ДНЯ 23-ГО СЕРПНЯ (АUGUST) 1935 РОКУ

В 8-й ГОДИНІ ВЕЧІР В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ, 217-219 ІСТ 6-та ВУЛИЦЯ, НЮ ЙОРК, Н. Я.

Ті представники, що взяли біти до розпорядку, мають принести гроші за розподіл біти, а незрозумілі біти продатиме ще дльше. Просимо всіх представників обов'язково прийти, бо є дуже важливі справи до положення.

Президія Маніфестаційного Комітету.

ЗВІДОМЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО БЮРА В ЛОНДОНІ

Петиція в українській справі перед Комітетом Трох.

В грудні минулого року вніс група британських посів (усіх партій) петицію до Союзу Націй у справі дрібних переселювач українського населення органами польської влади.

Від 15 липня поставив посол Ріс Дж. Дейвिस запит до міністра справ закордонних, щоб він повідомив посів про дло тої петиції.

Сер Самуель Гор відповів і. послови Дейвису, що генеральний секретар Союзу Націй передав петицію ще дня

31 січня польському делегатови, щоби польський уряд згідно з прийнятою формою, подав свої зауваги. Тому, щоби польський уряд не відповів прототром прийнятого рішення, себто прототром трох тижнів, генеральний секретар Союзу Націй передає справу Раді Союзу Націй. Тепер петицію розглядає Комітет, Трох.

Відчит на українську тему.

Клюб Ротарій у місті Брайтон (найбільший купувельні місцевості позадуної Англи) улаштував 31 липня ч. р. літні прийняти-обід і на генерального

бесідника запрохав одного з членів Англо-Українського Комітету з Лондону, щоби виголосив відчит про значіння українського питання для Великої Британії.

Відчит виклав дуже велике зацікавлення, а представники аудиторії за несподівано цікаво висловили сподівання, щоби відчит на українській темі повинні влаштувати у інші відділи Клубів Ротарій.

Помер син лорда Дікінсона.

В суботу, 27 липня, помер син лорда Дікінсона, Річард Дікінсон, у 38-му році життя, одиноким син лорда Дікінсона. Лорд Дікінсон дуже добре відомий українському загальному

з його виступів в обороні України при всяких нагодах. Він є також одним з визначних членів Англо-Українського Комітету.

Знаючи, що український загальний буде спінуватися лордами леді Дікінсон за причини їхньої болісної втрати, Українське Бюро вислало їм компліменти з запевненням, що все українське громадянство буде разом з ними.

Українець відзначений Королівською Академією Мистецтва в Лондоні.

Між чотирма абсолювентами Королівської Академії Мистецтва в Лондоні, які одержали цього року відзначення і нагороди за мистецький асар, знаходиться також наш земляк, П. Олександр Даркович, одиниць Українець, який починає цю академію.

Згадку про осяг П. Дарковича подає також лондонський денник "Таймс" з 20 м. в статті з нагоди закінчення року академії та улаштування нової вистави образів. П. Даркович був заступлений на виставі кількадецятьма експонатами, з яких особливо увагу звертав на себе автопортрет та незвичайно живо підхоплені рисунки з англійського й українського життя.

П. Олександр Даркович приїхав до Лондону перед трома роками з Канади, куди його батьки перенеслися з Волині, та як одиниць Українець вступив на майстерський відділ Королівської Академії Мистецтва.

Вже першого року своїх студій звернувшись на себе увагою професорів своєю здібністю та оригінальністю в підборранні й виконанні композицій.

Крім дипломного й нагородив одержав П. Даркович ще й окремий лист із призначенням від лондонської шкільної ради, через ректорат академії.

ПРОТИ КРАЙННЯ ЖИВОГО ТІЛА.

Часто чуємо: "Політична карта Європи, визначена повнінями договорами — вічна, непорушена і свята. Хто її намається порушити, той ворог миру, ворог людства". Так звичайно говорять і пишуть ті, що вже їм до нічого змагати, щоби здобули все, до чого в даний доби змагали.

Хто не закінчив своїх життєвих завдань, хто не завершив своїх національних змагань, той не числиться зі страхлом, то його можуть, назвати "ворогом людства", "ворохом" і т. д. Поглядаючи лекцію тоді дають нам різні народи, а між ними й Польки.

"Австроукраїнський Польський" (той "слабкий" український Курієр) доносить, що в нещодаз, 28 липня, польський місце Тешин було свідком могутньої маніфестації. 15,000 Польків прибули в той день до Тешина, щоби:

"запротестувати проти крики, яка струїла перед 15-ма роками польський лист, через покращання живоого тіла на дві частини".

Проти чого протестують Польки?

А от перед 15-ма роками (28 липня 1920 р.) Рада Амбасадорів рішила, що частина так званого Тешинського Шльєська має належати до Чехословаччини, а частина до Польщі. Границю між обома державами проведено через місто Тешин. У Шльєську, що прилав Чехословаччині живуть кількадець тисяч Польків. І от за тих Польків Польща ніяк не може заплатити. Польки вважають це кривдою і при кожній нагоді пригадують собі і світові, що друга частина Шльєська мусять вернутись Польщі.

Під час недавньої маніфестації в Тешні промовляли різні польські діячі. Якийсь П. Жима пригадав слова марши. Плуздського, котрий у 1919 р. сказав отверто делегатам тешинських Польків і так: "Шльєсь був і польський і Польки ніколи Шльєська не виречуться. Ми вас ніколи не виречемося, чимайте з довіром і вірою".

Ті слова — говорив П. Жима — не є тестаментом, але приказом. А до ген. інспектора армії, ген. Риза Смігаго, маніфестанти вислали депешу, в якій пригадують йому слова, висказані пол. Плуздським.

Іний бесідник, П. Русієк-Водіцький, обговорював трагічне положення польської людності по другій боці границі, яку там переселюють і внаслідують. Але "польська мольба і польська школа — говорив він — борється за свою екзистенцію просто в героїський спосіб. Ім шлемо слова поздровлення і бадьорості". А багаточислена маса нагороджує слова бесідників ентузіастичними оплесками...

Є народи на світі, які з легким серцем резігують не то з одного міста, не то з кількадець тисяч своїх родимців, але з цілих провінцій, країв, з мільйонів земляків. Є народи, які не мають відчуття своїх національних границь і їх не борають. Є народи, для яких межі визначають чужі і вони їх приймають за свої. З таким свідомствуваним ніколи не здобувають волі. Нації, скільки не числом, але духом, ніколи не резігують на чужих національних цілях: повної волі, повного здення. Польки дають нам того яскравий приклад.

3 ПОДОРОЖНИХ КАРТИН

Вулицями Тріполіс.

Поволі вчоломимося закармакми Ес Сіяга, як довог дождана добича торгівців сріблом, що з усіх сторін виринають із своїх засідок. Але їх жагучі наступи перемагає наша незломність, наше безперестанне відмакування головою, хоч щоби правда, гарного й цінного крामу тут доволі. Бачимо срібні чаші, срібні касетки, намарненікі, мережчаті лівміські й багато тонко позолочених, філарінових прикрас. А скрізь із відчинених крамниць доходить до нас відгуки молотів та скрипливих пилок; облича працюючих схилиються над маліми ковалями, — щез тут 50, а то й 60 одних і тих самих робітєв при одній вулиці.

А он — вулиця кравців. З підгорненими під себе ногами сядять тут два, три, чотири чотири чоловіки на долівці своєї хижки, і вони шиють. Шиють іноді й до пізної ночі. Тільки кравці, що шують камізельки, мають свої робітні деінде. Вони виготовляють срібними нитками місцеві подобні на шовкових китайках червоної, зеленої і фіялкової краски, і такі камізельки побачите ви тут у всіх, причім є вони тілкі прикрасою одягу, бо не настільки широкі, щоби можна їх застігнути.

Та тут вам гурт якийсь прохожих. На ногах у них латинки, на бедрах аж до колін білі вовнячки, а поверх них біла сорочка, яку прирідл тріпочеться свобідно під подуви вітру, даліг невеличка оздобна камізелька на голові фез а обличчє з рідким заростом.

Це Жиди (іх у Тріполіс більше ніж 6 тисяч). Крім того зодгаються вони ще в баракан, тобто в широку вовняну білу хустку, якою обвивають усе тіло. Одначє бідніші з них не носять патинків, тому майже половина населення ходить босо.

Але проти наступу європейських звичаїв Араби змагаються далеко впертше, ніж Жиди. От багато Жидів зодгається шіком, або хоч частинно по європейській, тоді, коли того між Арабами не побачите. Ніякий же праворіний Араб, — а праворіний вони тут усі — не надягне вам європейської капелюха й не буде носити європейського одягу. І таксамо ніяка арабська жінка не почувает охоти покинути звичайні носильку. От наш готельєв хлопцєк Магмут уже за кілька днів віначатється. Але тому, що своєї судженій він досі не бачив без серпанка, він, середга, ще завжди не знає, яка вона ота його наречена, потішаючиє притім лиш одним, а саме непохитим переконанням про те, що чежє його матір не могла підібрати йому негодящої жінки. Отак примани європейського звичаю тут не мали ще часу вкоринитися настільки, щоби підкопати гаразд і ще завжди дуже гірко закріплені основи магометанського життя.

Але ходім ми вулицями Тріполісу далі! Єсь знову ремісничьє середовище — шевці. Але Які маленькі їх робітні! Півтора метра вглиб, на метер ушірш, один дзигличок, на ньому дрібний чоловічок і купка шматочків шкіри. Патинки й сандали виробляють ті шевці, гаптовани сандальчуки для жінок до ношення в хаті, а на вулиці міцні тверді сандали таксамо, які жовті та червоні черевки зі шкіряними фігурами в різних красках, що їх на черевки нашивається, причім підшиви в таких черевках не гладкі, а волохаті.

А вже незлічені є — робітні ткацькі. От саме така централія: може який дванадцять робітєв, зосереджений довкола одного просторого подвір'я; тут виробі самі шовкові, а там вовняні та з єгипетської бавовни, яку в останньому часі почали заступати бавовною з Киренаїки, тобто зі східної частини італійської території. А робітєв цих багато, бо відомого, багато рогожок та килимів домагається всьє й найменше господарство на Сході. Притім же скрізь — справді мистецькі шкіряні виробки. От шкіряні подушки й подушечки, пошиті з різнобарвних шкірянних шматків, і не дорожчі, бо по два шілінги від штуки. А тут широкі пів метра високі, циліндричного строу кірсла, теж такі дешеві й дотгані, — виробі, яких виготовляваням улависили головно мешканці місцевості Мизурта, віддаленої від Тріполісу 250 км.

Але головна атракція крамарських яток у Тріполіс — це десятки тисяч гадючих шкір, розвішених і виставлених тут на продаж. Та дивлячись на них й обмірковуючи їх цінні, європейський подорожний починає дивуватися на помітну продажню відносно черевків із згаданої шкіри, продаваних у столицях Європи. Бо ж за ціну пять до дванацятьох шілінгів можна в Тріполіс купити шкірку з вузів-даунів, двугу три, чотири й п'ять метрів. Особливоє сильну, тонку ливоничем шкірку одержують там зі шкіри гадюки люшертелі, а всі ті скарби наспівують до Тріполісу з Судану в привил на верблюдом, причім він крім шкір із вузів та гадюк, бачите, ще й звершений горі шкірок з маленької гадюки, що її Араби зовуть дідіх. Найбільшій крамничці цього роду в при вулиці Сук-Ет-Турк, найголовнішій з усіх вулиць у старій частині міста.

(З німецького перекладу д-р Остап Гришай).

СТАРІЙ КРАЙ КЛИЧЕ ВАС!
ВІДВІДАЙТЕ КРАЙ СВОГО УРОДЖЕННЯ 7 ДНІВ на УКРАЇНУ
BREMEN EUROPA
ПОСПІШИТЕ ПОТЯГ із пристої Брюннегарг забезпечує вигідну подорож на УКРАЇНУ.
Або їхайте на популярних експресних кораблях:
DEUTSCHLAND HAMBURG NEW YORK ALBERT BALLIN
Добре задоволюють сподівання з Габсбурга.
За інформаціями владітьтеся до локального агента або до:
HAMBURG-AMERICAN LINE NORTH GERMAN LLOYD
47 BROADWAY - NEW YORK

ДО ВСЬОГО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА В АМЕРИЦІ!

ВСІ УКРАЇНСЬКІ НАЦІОНАЛЬНІ ТОВАРИСТВА Й ОРГАНІЗАЦІЇ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ

УЛАШТУВУЮТЬ

ДЕРЖАВНИЦЬКУ МАНІФЕСТАЦІЮ УКРАЇНСЬКОЇ ЕМІГРАЦІЇ

В НЕДІЛЮ 1-го ВЕРЕСНЯ 1935 Р.

в Карнегі Гол, при 7-мій Аве. і 57-мій вулиці у Нью Йорку

В НАЙКРАЩІЙ КОНЦЕРТОВИЙ САЛІ В НЬО ЙОРКУ.

В ПРОГРАМІ: ВИСТУПИ ХОРУ, НАЙКРАЩИХ СПІВАКІВ-СОЛІСТИВ, СЛАВНОГО ВІРТУОЗА ТА ПРОМОВИ ПРЕДСТАВНИКІВ З РІДНОГО КРАЮ, КАНАДИ, АРГЕНТИНИ Я БРАЗІЛІЯ. ПОЧАТОК ТОЧНО 8-МА ГОДИНА ВЕЧІР!

ДО УЧАСТІ ЗГОЛОСИЛИЩЕ ОТСІ НАЦІОНАЛЬНІ ТОВАРИСТВА ТА ГРОМАДИ:

Центральна Рада в Ньюарку, Н. Дж.: Лука Крук, Омелян Онищук, Петро Ковальчук.

Українська Січ, в'їд. 282 У.Н.С.; Запорозька Січ, в'їд. 317 У.Н.С.; бр. св. Петра й Павла, в'їд. 39 У.Н.С. — всі з Сиракоз, Н. Й.

Українська греко-кат. парохія св. Николая в Пасейку, Н. Дж.: Михайло Припхан, Петро Рибенський. Стрілецький Гурток ч. 9 в Ньюарку, Н. Дж.: Михайло Вітшин, Тимко Рудий.

Товариство Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії, в'їд. Провандіна ч. 58 у Петерсоні, Н. Дж.: Сергій Вінярський. Українська греко-кат. парохія св. Петра й Павла в Клівленді, Огайо: Дмитро Шмагала.

„Хор ім. Лисенка“, співальче товариство при укр. гр.-кат. парохії в Пасейку: у. Стефан Грабар, Петро Рибенський.

Союз Українок, в'їд. 29 у Вунсакеті, Р. Ай. Сестрицтво при церкві св. Покрови Пречистої Діви Марії у Вунсакеті, Р. Ай.: Ксеня Чагарин.

Українська Січ, в'їд. 182 У.Н.С. в Каіфтоні, Н. Дж. Тов. ім. Т. Шевченка, в'їд. 64 У.Н.С. в Петерсоні, Н. Дж.: Михайло Ганьовський.

Т-во „Перемисьль“, в'їд. 141 У.Н.С. в Нью Йорку: М. Ставчанський. Т-во св. Володимира, в'їд. 130 У.Н.С. в Нью Йорку: І. Солтис.

Крім тих товариств зголосилися отсі громади: Асторія, Л. Ай.; Шкаго Ілл.; Амстердам, Н. Й.; Гемтрек, Міш.; Гардфорд, Конн.; Влас Бар, Па.; Нантінгтон, Па.; Клівленд, Огайо; Сиракоз, Н. Й.; Флаксалфія, Па.; Когоа, Н. Й.; Обурн, Н. Й.; Трой, Н. Й.; Вунсакет, Р. Ай.; Провіденс, Р. Ай.; Пасейк, Н.

Дж.; Нью Гейвен, Конн.; Рочестер, Н. Й.; Вотервайт, Н. Й.; Бронкс, Н. Й.; Алегтан, Па.; Дітройт, Міш.; Акрон, Огайо; Матапан, Масс.; Бостон, Масс.; Джерзі Сіті, Н. Дж.; Трентон, Н. Дж.; Джоїлет, Ілл.; Мінеаполіс, Мінн.; Вінінг, Вест Вїрдж.; Вімінгтон, Дел.; Ембрідж, Па.; Джемейка, Н. Й.; Бельмор, Л. Ай.; Баїлтон, Л. Ай.; Тонтон, Масс.; Фол Рївер, Масс.; Менчестер, Н. Г.; Бруклін, Н. Й.; Поугет, Р. Ай.; Арнолд, Па.; Картерет, Н. Дж.; Стратфорд, Конн.; Брїджпорт, Конн.; Честер, Па.; Вестгемптон, Л. Ай.; Глестонборі, Конн.; Нью Бріггеїн, Конн.; Еїзабет, Н. Дж.; Менвілл, Р. Ай.; Йонгтан, Огайо; Сейлем, Масс.;

Просьмо всі національні товариства, які ще не зголосили своєї участі, зробити це негайно!

Зголошуватися на адресу президії: Р. О. ВОХ ІЗ, СТА. Д.

NEW YORK CITY

ПРЕЗІДІЯ МАН. КОМПЕТУ.

ТИКЕТИ В ЦІНІ ВІД 75 ЦЕНТ. ДО \$2.00.

PRESS REPORTS ON UKRAINE AND UKRAINIANS.

FIRST UKRAINIAN WORK OF FICTION PUBLISHED IN U. S.

Lost Shadows. By Ostry Turiansky. Empire Books New York. \$2.

Sixty thousand prisoners of war marched by their captors, the Serbs, across the Albanian mountains toward Italy in 1915 when the Serbs were no longer able to withstand the withering assault of the Austro-German offensive. A party of seven men managed to escape from their Serbian guards, but became lost in the snow of the mountains. One died shortly afterwards, and with his clothing the others started a fire and managed to keep alive, although they had no food. Gradually insanity and then death overtook the group. When they were found by Ukrainian friends, only the author of this book was still alive. Ostry Turiansky lived until 1933.

dyng then of gastric disorders resulting from the deadly hunger he had experienced in the Alingian mountains. He wrote "Lost Shadows" during his captivity in Italy, and the success of the novel established him as one of the foremost writers of eastern Europe. The translation is the first one of a Ukrainian work of fiction to be published in the United States. Although the novel deals principally with psychological reaction rather than physical action, for the author describes the mental suffering and agony of his characters instead of the physical brutalities of war, the translator has preserved to a great extent the style and structure of the original and frequently has translated literally to retain the strength of expression. The style is terse and the present tense is used repeatedly for some short passages in order to increase the effectiveness of emotional situations, although the past tense is employed when action is narrated. Beautifully and poetically written, the book is unusually pow-

erful and intensely interesting. It should be one of the most last-he published in the United States. War.

L. B. M. (The Lexington Leader, Lexington, Kentucky, July 21, 1935).

Чуда природи.

Пан Пячківч иде з жінкою до менеджера. — Тут, прошу панства, — пояснює сторож цирку — бачите смючуса гієну. Це невзначай цікавий оказ. Істораз на 10 днів, а не тільки щотижня. — То чого вона сміється? — дивується Пячківч.

Прийшов батько з конференції і каже до сина: — Ой, небоже! Як надалі будеш так легковажити собі науку, то будеш директором!

Lehigh Valley Railroad ПРОГУЛКА ДО WEATHERLY HAZELTON

\$250 ЗВОГОТІНІЙ ТИКЕТ Audenried, McAadoo

\$275 ЗВОГОТІНІЙ ТИКЕТ MAHANOCY CITY

\$300 ЗВОГОТІНІЙ ТИКЕТ SHENANDOAN

В СУБОТУ, 24-го СЕРПНЯ Завчаїї потяги відїжджають з Pennsylvania Station, 31st St. and Seventh Avenue, 4:45 P. M. і 6:35 P. M. старій час.

Поворот в неділю вночі. ПОДІБНА ПРОГУЛКА 7. ВЕРЕСНЯ. Тикети до бабуть в Consolidated Ticket Office 360 в Hudson Terminal. По дальшї інформації телефоуйте: L'Onagere 5-4021 або CO'Irhant 7-2328.

Lehigh Valley Railroad The Route of the Black Diamond

На торзі купує наш селянин у Жидя коня.

— Кілько за шкату? — Яку шкату? Це кін. — Алеж він кривий! — А хіба ти з ним на „вистігї“ поїдеш? — Він і без зубів! — А чи він потребує горіх гризти? — Та бо він і язика не має. — Він не адвокат, — говорити не потребує. — І саїня! — Він і так газети читати не буде, бо він аналфабета. — Срулю, таж він їти не може! — Пощо йому ходити? Це панський кін, він потребує тільки їздити.

В старім замку.

— Чи можна оглянути замок? — Прощу дуже. Зараз вас проведу. — Не трудіться, я тут був раз королем. Безлічність. Пан Забудько був забудьковатий. Раз вийшов із хати до міста та в половині дороги пригадав собі, що не замкнув пивниці. Вертається домів, бере ключі, їде до пивниці, замкає її на колодуку і спокійно їде до міста. Коли ввечером вернувся до хати, то побачив, що перед його мешканин стояв сусід, блідий із злости. — Це безлічність — каже — ви замкнули мою жінку в своїй пивниці!

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ПОТРІБНО УЧИТЕЛЯ до української вечірної школи у Філадельфі, Па. Просимо зголошуватись (письменно) на адресу: UKRAINIAN LEAGUE OF NICETOWN, 2051 Rowen St., Philadelphia, Pa.

ДО ВІНАЯМЛЕННЯ 5 гарник кїмнат, гарнача вода електрика. Рент уміркований. Голоситися: J. P. ZNAK, 225 E. 95th St., New York City.

НА ПРОДАЖ ГОСТИНИЦИ (розквіт), 2 акри землі, 6 помп, у дереві, тут продається також широкі тверді напикти. Ціна дуже привітна. Напишіть або телефоуйте: JOHN BROST, Lambertville, N. J., Tel. Hopewell 93-B-6.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА КАТЕДРА Св. ВОЛОДИМИРА ВЕЛИКОГО В ФІЛАДЕЛФІ пошукує діловодів

ДЯКОУЧИТЕЛЯ який міг би провадити хор, приспосібований урядувати преставити. Послужу можна обиди від вересня ц. р. Кандидат повинен бути обласкоаний з богослов'єм в українській мові і мусти бути геть реїзї, чесний і моральний. Також така нехай гоголося на адресу: ST. VLADIMIR'S UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH, 514 W. Berks St., Philadelphia, Pa.

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК ЗАНІМАЄСЯ ПОХОРОНАМИ В БРОКН, БРООКЛІН, НЬЮ ЙОРК І ОХОЛІДІХ 129 E. 7th STREET, NEW YORK, N. Y. Tel. Orchard 4-2565

На годині граматик. Учитель. Я пояснюв речення про двояку буюву вреду і: захарвання цієї самої думки: Приміром: „Гес, який гваркає, не кусає“. Як буде виглядає речення відворотне? Учєник: Божа, яка кусєє, не гваркає.

ТАРЗАН І ПРОЛЕВ.

(99)

Із прикувочим острахом Ронда й Тарзан переходили в своїм умі поодинокі події а оповідання в такій черзі, як озорівий учений їм розкривав. — Тут були тисячі горилля. Я загрозував їхні харчі, стрїлая на них з лука. Але трїяло лише чинчуловало і було менї помичним при делїкатних операціях.

„Я вибрав їх зародковї клітини і на їх місце вставив людські зародковї клітини, що я їх забрав з гробів короля та їх захарч в Вестмінстерському Ігуменатї. Літми слїдїва й горилля і мое розчарування росло, бо на зверх не було признака, що ламїна зародковів мала якийсь вплив.

„Але з часом я завважав, як зростала їх інтелїгенція. Вони тажкож ставали більше свхарїві, більше лакоми, більше мстївї, загалом: вони почали зраджуваїти людські прикметї. Як їх розум зростає, я вчив їх рїзнїявтя й будівництва. За моїми вказівками вони збудували отсе місце, що я його назвав Лондон.

„Так назагал я перемїнив горилля у людей!“ Тарзан і Ронда поглянули одно на одного. В них обох ворухилася одна думка. Чи може отся гварїна хочє тепер зробити навланя і перемїнити своїх людей на горилля? І чи вони обоє мають бути жертвами того звїрського експерименту?